

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جمن آنلاین نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۶/۲۷

محمد انور آخر

د پښتو پر وراندي د انگربز

هنري والتر بيليو ناوره خركندوني

د انگربز هنري والتر بيليو دوه کتابونو (د افغانستان د انتوګرافی په باب یوه پلتنه) چي مرحوم کاندید اکادمیسین محمد انور نومیالی ژبارلى او بل کتابګوتی (رساله) (نژادهای افغانستان) چي په دري ژبه باندي د سهيل سبزواري له خوا ژبارل شوي دي، زما له پاره یې لوستل خورا ستري کونکي وو، ټکه چي معلومات یې تر ډېره ځایه په ګمان (حس) سپکو سپورو، ګنڅو او غورو پرزو باندي ولار دي.

د نومورو کتابونو ليکوال د افغان ولس پر وراندي یو کينه کښ او غچ اخیستونکی انگربز دی چي د انگربزانو په پوخ کي یې د جراح ډاکټر، سیاسي کارکونکي او جاسوس په توګه چاري ترسره کري دي، ډاکټر بيليو د هغو وژل شوی او تپی شویو انگربز چي پوچيانو مري او تپیان لیدلي دي چي د افغانانو له خوا وژل شوي او ژوبل شوي وو چي له امله یې له دغه جراح ډاکټر څخه د پښتون اتل ولس پر وراندي یو ېي وسه قصاب جور شوي وئ، بيليو چي له افغانانو څخه یې د څپو مانو ګودو غچ په مخامن ګکرو کي نه شو اخیستاني نو د افغانانو، په خانګري توګه د پښتو د اصل او نسب د ورکولو او ګدودولو هڅه کري ده چي له نېکه مرغه نوموري په خپل دغه ناوره موخه کي بریالی شوی نه دي.

هـ، و، بيليو د پښتو قومونه د غبرو پښتو قومونو لکه د هندوانو راجپوت، جت، یونانیانو، عربو، اسرابيلو او نورو د قومي، مذهبی، مسلکي، ژبني او سيمو نومونو د ورته والي (شباهات) له امله ترلي او بللي دي، په داسي حال کي چي یوازي د نومونو د ورته والي له امله یو قوم له بل قوم سره د خپلوي ریښي نه شي درولدل، چي یوه بنه بېلګه یې زمور د پښتو دوه بېلابېل قومونه چي په یوه نوم (وزيرو) باندي یاديروي جلا، جلا قومونه دي، چي یو یې د سپین غره مخ په جنوب تر ژوب پوري پراته دي او بل یې د ننګه هار د سپین غره په شمال کي اوسيري.

خو له بدہ مرغه چي بيليو انگربز د پښتو قومونه د توکم پېژندني د علم پر خلاف لکه چي وراندي وویل شول د نومونو د ورته والي له کله په نورو قومونو پوري ترلي دي چي په دی هکله د نوموري انگربز له ليکنو څخه یوه بېلکه وراندي کيري: «چنین است طوابيف ترك چغتائي و منکول از قبيل منکل، جاجي، جدران، خيتايان و غيره که در حوالی پیوار و سرآبه های دریای کرم مسکون بوده و به هنگام هجوم چنگیز و تیمور (تاخت و تاز جهانی تانار در جریان قرون سیزدهم و پانزدهم) باین موقعیت ها آورده شدند». (نژادهای افغانستان ۸۰م)

بيليو په خپل کتاب (د افغانستان د انتوګرافی په باب یوه لنډه پلتنه، ۲۷۰م) کي همداد منکلو قوم د سلطان علاءالدين خوارزمشاه زوي جلال الدين منکلی [سم یې جلال الدين منکلکري دي] په د هزاره په یوه قبيله پوري هم نېښلو. نوموري انگربز یې له دي چي د لوبي پکتیا قومونو فیزیکي حورښتونه په نظر کي ونسیسي یوازي یې د نوم د ورته والي پر بنست مغل او ترکان بللي دي د منکلو قوم د مغلو د منکول له نسل څخه بولي او د ځدرانو او ځاخیو قومونه د چغتای مغل له نسب څخه ګنی او په ځینو یرخو کي یې د منکلو قوم د بلوڅو له مېنګل قبيله سره یو بولي.

بيليو چي د پښتو پر وراندي له کينه ډک زره درلود په خپل اثر نژادهای افغانستان کي افغانان وحشی، تیت، ناخوانه، غداران اشغالکر او په نړۍ کي چي خومره بد او ناوره نومونه موندل کيري، پښنانه یې پري نومولي دي. تر دي چي د لوی احمدشاه بابا د امپراتوری رامنځ ته کول یو یوه تصادفي پېښه بللي ده او د یاد اثر ژبارن چي د انگربز بيليو په شان یو کينه کښ متعصب افغانستانی (!) دي، لوی او ناباغه احمدشاه بابا یې احمدخان ملتاني بللي دي، سبزواري د انگربز په پله تللي او افغانان یې اشغالکر او ... بللي دي، کيدای شي چي ژبارن هم خپله غداري د پښتو پر وراندي په خپله ژباره کي ترسره کري وي، لکه چي مثل دي: (څه ژرنده ګنده او څه دانې ګنده) نو ټکه خو یې د بيليو له کتاب څخه د سپکو سپورو او ګنڅو یوه ټولکه جوره کري ده.

د دغو کتابونو د بی ارزښتی او خامی په اړه لکه چې بیلیو په خپله وایې: «لاکن د بحث او څېرلو د پاره زما وراندیز چنداني ونه مدل شو او د هغې محترمې ټولني د مدیر چې د شرقی مطالعاتو د تشویق د پاره جوره شوي وه، داسې ګلک مخالفت بې راپاراوه چې نور نو ما په خپله خوښه د دې موضوع په باب خپل یادېښتونه له خپلی کارپوهی سره یو ځای چې د دغه ملک او د هغه د ولسونو سره می د یوه اورده شناخت په موده کې لاس ته راوري وو، یوی بلې ډېرى مناسبې موقع ته پربېسولد...» (د افغانستان د انتوګرافی په باب یوه پلتنه: د کاندید اکاډمیسین محمد انور نومیالی پېښتو ژباره، ۱۷۹ - ۱۸۰ مخونه)

بل ځای ليکي: «من از نوافص و ناکاملۍ اين اثر کاملاً آگاه میباشم؛ اما باخاطر اينکه حوادث در اين منطقه بسرعت در حال انکشاف میباشد، لذا لازم میدانم تا هر چه سريعتن در اختيار اشخاص منفكر قرار گيرد. باين ملحوظ ترجيح ميدهم اين اثر بشکل ناپخته آن نشرگردد...» (نژادهای افغانستان: د سهيل سبزواري دري ژباره، ۶ مخ) له بلې خوا مرحوم علامه رشاد د بیلیو پر کتاب (د افغانستان د انتوګرافی په باب یوه پلتنه) باندي عالمانه کره کته کړي ده او په ترڅ کې بې څرګنده کړي ده چې بیلیو په دې کار سره غواړي پېښانه قومونه سره ووېشي... بیلیو لاندی کتابونه هم ليکلي دي:

- د پېښتو ژبي ګرامر.
- د افغانستان سیاسي پلاوی ژورنال.
- د یوسفزیو په اړه عمومي ګزارش.
- افغانستان او افغانان.
- د افغانستان ترکمنونه.
- د پېښتو یا پختو ژبي دکشنري.
- د افغانستان د انتوګرافی په باب یوه پلتنه.
- کشمير او کاشغر.
- له اندوس څخه تر تایگریس پوري.

له پورته یادو شویو کتابونو څخه ما یوازي دوه کتابونه لوستلی دي او داسې بنکاري چې د نوموري ليکوال نور کتابونه به هم بي ګتني وي، داسې چې بیلیو د پېښتو ژبي په اړه بنه مالومات نه درلودل نو د د پېښتو ژبي ګرامر او د نورو کتابونو مالومات به سمه وي، بیلیو د (نژادهای افغانستان) کتاب په ۸۷ مخ کي داسې ليکي چې د ده ناپوهی څرګندوي: «کلمه خیل عربي بوده و نشان دهنده یک "گروه" بخصوص اسپ، "کمپنی"، "حزب" وغیره است. پسوند زی پارسی بوده.» په داسې حال کې چې خپل او زی دواړه پېښتو کلمي دي او د (خپل) ریښه آریائی کلمه ده چې له (کولا) څخه اخیستل شوی ده چې بیا ورو، ورو په (کهول، کول) او نورو بدل شوی او وروسته (خپل) شوی دي. سره له دي چې دغه کتابونه می د زړه پر زور ولوستل خو بیا هم ټینې مالومات لکه د افغان، پتان، پېښتون نومونو په اړه لبر شمبر ګټوري څرګندونی هم لري او د لوی افغانستان ختيئي پولې او د یو شمبر پېښتنو قومونو د استوګنو د سيمو په هکله يې نیمه ربنتیا مالومات وراندی کړي چې څېرونکي او لوستونکي باید د کتاب ګټور او بې مانا مالومات سره بېل کړي او باید متوجه وي چې نوموري کتابونه د هد ماتې دېمن په قلم ليکل شوی دي.

پای